

تماشای غارها، تماشای عظمت و زیبایی طبیعت است

سفر به قلب زمین

بیش از ۲ هزار و ۵۰۰ غار شناخته شده در کشور وجود دارد. واقعیت آن است تنها بخش اندکی از این غارها مناسب پیمایش آماتورهاست. در بخشی از این غارهای محدود، امکاناتی مانند نورپردازی ها و تعبیه گذرگاه فراهم شده است تا عموم علاقه مندان به تماشای غارها بتوانند از آن ها دیدن کنند. سفر به این زیست بوم ها ما را با جلوه های کمتر دیده شده طبیعت آشنا می کند. در این مطلب می توانید با پنج غار شناخته شده کشور آشنا شوید.

● غار آبی قوری قلعه / جوانرود

غار قوری قلعه بزرگ ترین و شگفت انگیزترین غار آبی آسیا در ۸۶ کیلومتری شهر کرمانشاه در مسیر جاده پاهو و در شمال شهر جوانرود قرار دارد. این غار براساس نظر کارشناسان، بزرگ ترین غار آبی آسیا و طولانی ترین غار آبی ایران است. درازی این غار ۱۲ کیلومتر و ژرفای آن ۳۱۴۰ متر است و به عنوان یکی از هفت اثر طبیعی ملی ایران به ثبت رسیده است. قندیل های موجود در تالارهای غار که هر یک اشکال خاصی را تداعی می کنند دلیل اصلی نام گذاری هر قسمت از این غار است.

● غار کتله خور / زنجان

غار کتله خور در ۱۵۵ کیلومتری جنوب زنجان، ۸۰ کیلومتری جنوب خدابنده و ۱۷۳ کیلومتری شمال همدان قرار دارد. گمان می رود این غار دارای هفت طبقه باشد که البته تاکنون تنها سه طبقه آن کشف شده است. این غار به سه بخش فرهنگی، تفریحی و ورزشی تقسیم شده است. بخش ورزشی آن که مورد استفاده غارنوردان و صخره نوردان قرار می گیرد حدود ۴ کیلومتر است. بخش تفریحی که برای بازدید عموم مورد استفاده قرار می گیرد حدود ۲ کیلومتر مسیر مستقیم است. بخش فرهنگی غار نیز در قسمت جنوبی آن قرار دارد و قسمت اصلی آن دالانی است طبیعی که به منظور برگزاری مراسم مختلف مورد استفاده قرار می گیرد.

● غار آبی سهولان / مهاباد

غار آبی سهولان در روستای سهولان در ۴۰ کیلومتری شهرستان مهاباد آذربایجان غربی قرار گرفته است. حرکت در قسمت آبی دریاچه با قایق های پارویی امکان پذیر است اما بخش خشکی را با پای پیاده نیز می توان مشاهده کرد. اسکله ای که گردشگران را به داخل تونل ها، دالان ها و دریاچه های غار می برد ۴۵ متر پایین تر از دهانه اصلی قرار دارد که با ۱۰۶ پله بتنی پیچ در پیچ به کف دریاچه درون غار می رسد.

● غار کرفتو / دیوان دره

غار کرفتو را ایرانیان باستان بدون داشتن ابزار برقی و تنها با وسایل دستی ایجاد کرده اند. این اثر باستانی و تاریخی در صخره مرتفعی در ۷۰ کیلومتری شمال غرب شهر دیوان دره استان کردستان واقع شده است. ارتفاع دهانه ورودی غار از سر تپه به بیش از ۲۵ متر می رسد؛ در سال های اخیر البته پلکان هایی برای ورود به این غار طراحی و نصب شده است. به دلیل ریزش هایی که در اثر گذشت زمان در صخره های بیرونی پیرامون دهانه ورودی در مجموعه معماری صخره ای ایجاد شده، تعداد اتاق ها و راهروهای موجود در طبقات به روشنی قابل تشخیص نیست.

● غار علیصدر / کبودآهنگ

غار علیصدر یکی از بزرگ ترین غارهای تالابی ایران است. این غار در ۷۵ کیلومتری شمال غربی همدان، در حاشیه روستای علیصدر از توابع شهرستان کبودآهنگ استان همدان واقع شده است. ارتفاع غار از سطح دریا ۲۱۰۰ متر است. محوطه غار دالان های پیچ در پیچ و دهلیزهای متعددی دارد. از مجموعه رشته آب ها، دریاچه بزرگی درون غار به وجود آمده و از این رونفوذ به ژرفای غار تنها با قایق میسر است. غار علیصدر بیست و سومین اثر طبیعی ملی است که در فهرست میراث طبیعی ایران قرار گرفته است.

پس از آن ها «خلیل عبدنکویی» کوهنورد و عکاس با سابقه همدانی که در کارنامه او صعود به چندین قله مطرح وجود داشت، در آبان ماه ۸۷ در پروا جان باختند. آن ها در کنار پدram بوچانی، پنج قربانی پروا هستند. از چاه شماره ۱۹ تا چاه ۲۴، انبوهی از چاهک های نیم تا ۵ متری قرار دارد که نخستین کاشفان انگلیسی غار، به یادمان «۳۹ پله»، نامشان را «چاهک های ۳۹ پله ای» گذاشته اند. رمان ۳۹ پله، نوشته «جان بوکان» یکی از رمان های معروف در حوزه ادبیات پلیسی و معمایی است که توسط «آلفرد هیچکاک» به فیلم سینمایی هم تبدیل شده است.

از چاه ۱۹ تا چاه ۲۴، ۱۷۱ چاهک قرار دارد.

● خیابان فردوسی، انتهای غار

پس از چاه ۲۴ تا رسیدن به چاه ۲۵ سه حفره باریک پر گل ولای قرار دارد که کاشفان انگلیسی نامشان را حرامزاده های ۱ و ۲ و ۳ گذاشته اند. نخستین تیم انگلیسی که وارد پروا شده بودند، توانستند خود را تا انتهای چاه ۲۴ برسانند. تجهیزات آن ها در انتهای این چاه به پایان رسید. آن ها تصور می کردند، غار همچنان تا صدها متر دیگر عمق دارد. تیم دوم کاشفان انگلیسی (تیم جادسون)، یک سال بعد با اشتیاق فراوان، کار گروه پیشین را در انتهای چاه ۲۴ پی گرفت. آن ها با عبور از سه حفره یاد شده و گذر از چاه های ۲۵ و ۲۶، ناگهان به انتهای غار رسیدند. شدت عصبانیت آن ها از نادرست بودن فرضیاتشان سبب شد برای نام گذاری این سه حفره، عقده گشایی کنند. بالی چاه ۲۵ تالار کوچکی است که «سقاخانه» نام دارد. در انتهای چاه ۲۶ درست پیش از رسیدن به انتهای غار، یک دالان عریض قرار دارد که غارنوردها به افتخار حماسه سرای ایرانی، «خیابان فردوسی» نام نهاده اند.

در انتهای خیابان فردوسی حوضچه ای قرار دارد که با آب گل آلود پر شده است. اینجا انتهای پروا است. ثبت نقطه ابتدایی و انتهایی غار به کمک ابزارهای فنی نشان می دهد برای رسیدن به انتهای غار پروا باید ۷۵۱ متر در محور عمودی فرود آمد و هزار و ۴۵۴ متر در محور افقی پیشروی کرد. اگر چه تصور می شد درون این حوضچه، تونل هایی وجود دارد که به بخش های دیگر غار مرتبط می شود، اما بررسی های یک تیم غارنورد که تجهیزات غواصی هم داشتند نشان داد این چاله تنها ۳ متر عمق دارد و به طور قطع انتهایی ترین بخش غار است؛ هر چند هنوز هستند غارنوردانی که معتقدند سرانجام روزی در یکی از پیمایش ها، مسیر تازه ای در غار پروا خواهند یافت که باز هم ابعاد نامعلومی از این غار مرگبار را روشن خواهد کرد و افسانه پایان ناپذیری پیچ و خم های پروا را به حقیقت خواهد رساند.

پیمایش غار پروا، به آمادگی بدنی و آشنایی با انواع شیوه های فرود و صعود نیاز دارد

سرمای هوا می تواند آب موجود در غار را به صورت قندیل های یخی دربیارد

غار پروا، مجموعه ای از چاه ها تا عمق بیش از ۷۰۰ متر در دل کوهستان پروا

پایین می رود

غار پروا، یک مسیر عمودی است که بیش از ۷۰۰ متر، شما را به عمق تاریک زمین می برد؛ مجموعه ای از چندین و چند چاه طبیعی که در طول میلیون ها سال شکل گرفته اند

